

РЕШЕНИЕ

№ 1815

гр. София, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 19.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **4533** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „СВИК“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя С. В. К., чрез адв. М. Ч., срещу Решение № Ж - 340/ 06. 04. 2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е приета за неоснователна подадената от дружеството жалба с вх. № Е-12-00-12/09.01.2019г. и производството е прекратено. В жалбата се поддържа, че решението на КЕВР е противоречие с материалноправните разпоредби и с указанията, дадени от ВАС и АССГ в предходни влезли в сила решения, както и че същото е необосновано и в несъответствие с целта на закона. Твърди, че по разглеждания случай са постановени противоречащи в мотивите си съдебни решения – конкретно, че решение на ВАС по адм.д. № 2407/2022г. противоречи на установеното и приетото по адм.д. № 4796/2019г. на АССГ и по адм.д. № 3036/2020г. на ВАС. Жалбоподателят поддържа, че липсват фактически и правни основания за начисляването на цена пренос през ЕРМ от оператора ЕР Юг, предвид особеностите на техническото присъединяване на обекта към ЕРМ; нивото на напрежението, на което е присъединен; собствеността на ел.съоръжения за присъединяване и пренос на ел.енергията; незаконосъобразното разположение и монтиране на средствата за търговско измерване /СТИ/, собственост на оператора на ЕРМ на страната на ниско напрежение на понижаващия трансформатор; липса на реално извършване на услугата „пренос на ел.енергия през ЕРМ“ от страна на

оператора. Излагат се доводи, че оспореното решение противоречи на чл.16, ал.1 от ПИКЕЕ /обн., ДВ, бр.67 от 2.08.2004г., отм./, чл.14, ал.1 ПИКЕЕ от 2007г. /отм./, чл.14, ал.1 от ПИКЕЕ от 2013г. /отм./, чл.120, ал.1 и ал.3 от ЗЕ и на чл.7 и чл.9, ал.1, т.14 от Наредба № 6 от 9.06.2004г. за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи /отм./. Развити са съображения за нищожност на договора за достъп и пренос № 2418/24.02.2015г. относно мястото на монтиране на измервателната група поради противоречие със закона. Искане за Решение № Ж - 340/06. 04. 2023г. да бъде отменено, евентуално да бъде обявено за нищожно, и преписката да се върне на КЕВР със задължителни указания. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ч., който поддържа жалбата и прави искане за присъждане и на разноски. Допълнително излага доводи в писмени бележки.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, представлявана от юрисконсулт, оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от жалбоподателя.

Заинтересованата страна „Електроразпределение Юг“ ООД изразява писмено становище за неоснователност на жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В съдебните заседания не се представлява.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

„Свик“ ООД е собственик на обект – цех за производство на обувки, находящ се в имот 034008, м. „Св. Г.“, землището на [населено място], който е присъединен към електроразпределителната мрежа към въздушен електропровод „К.“, собственост на Електроразпределение Юг. Обектът е присъединен на ниво средно напрежение чрез трафопост 20/0,4 kV – КТП „Свик“, собственост на жалбоподателя. Мястото на измерване на електрическата енергия е на страна ниско напрежение в Главно разпределително табло /ГРТ/ на трафопоста съгласно Договор за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа № 2418/24.02.2015г. и Приложение №1 към него.

С писмо изх. № 22495-1-5/20.11.2018г. „Електроразпределение Юг“ ООД е уведомило „Свик“ ООД за промяна на тарифирането на цена пренос от Ниско напрежение към цена пренос на Средно напрежение.

„Свик“ ООД е подало до КЕВР жалба срещу начислението на цена за достъп и пренос през разпределителната мрежа ниско напрежение, въпреки че обектът е присъединен на ниво средно напрежение. С Решение № Ж—172/01.04.2019г. КЕВР е приела жалбата за неоснователна и е прекратила административното производство.

Дружеството е оспорило административния акт пред АССГ. С Решение № 206 от 10.01.2020г. по адм.д. № 4796/2019г. съдът е отменил Решение № Ж—172/01.04.2019г. поради противоречие с материалноправните разпоредби.

С Решение № 2376828.02.2021г. по адм.д. № 3036/2020г. ВАС е оставил в сила решението на АССГ по адм.д. № 4796/2019г. и е върнал преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при спазване на дадените указания по приложението на материалния закон.

В изпълнение на съдебните решение КЕВР е приела Решение № Ж-357/10.05.2021г., с което жалбата на „СВИК“ ООД е счетена за основателна и са дадени указания на

„Електроразпределение Юг“ ЕАД в 30-дневен срок да преустанови начисляването на цена за пренос през разпределителната мрежа ниско напрежение на „СВИК“ ООД за обект с клиентски номер 1000356064г.

Това решение на Комисията е обжалвано пред съда от „Електроразпределение Юг“ ЕАД. С Решение № 7069/2021г. по адм.д. № 5737/2021г. АССГ е отхвърлил жалбата.

С Решение №11918 от 21.12.2022г. по адм.д. № 2407/2022г. ВАС е отменил Решение № 7069/2021г. по адм.д. № 5737/2021г. на АССГ и е върнал преписката на КЕВР за ново произнасяне по жалбата на „Свик“ ООД.

В изпълнение на Решение №11918 от 21.12.2022г. по адм.д. № 2407/2022г. на ВАС, в КЕВР е създадена работна група, която да разгледа и анализира жалбата.

С писмо от 06.03.2023г. е изискана от ЕР ЮГ информация, в резултат на която е установено, че няма новонастъпили обстоятелства след предварителното изпълнение на Решение № Ж-172/01.04.2019г. и Ж -357/10.05.2021г. Констатирано е, че няма промяна и в мястото на мерене на консумираната енергия от обекта на „Свик“ ООД с ИТН 3185057 - меренето е на страна ниско напрежение в главно разпределително табло /ГРТ/ на трафопоста. Посочено е, че „Свик“ ООД не е заявявало по реда на Наредба № 6 от 24.02.2014г. за реконструкция на собствените си присъединителни съоръжения с цел осигуряване на допълнителна килия в металния трафопост, за да се извърши изместване на мястото на мерене. Монтираното СТИ отчита преминалата през него и консумирана електрическа енергия, но не отчита електрическата енергия, преминаваща през мрежовия трансформатор 20/0,4, собственост на „Свик“ ООД, както и електрическата енергия, покриваща загубите за пренос и трансформация през това съоръжение, които са за сметка на ЕР Юг. Работната група е посочила, че в изпратеното до „Свик“ ООД писмо с изх. № 22495-1-5/20.11.2018г. „Електроразпределение Юг“ ЕАД е разяснило на жалбоподателя какво е необходимо да се изпълни от „Свик“ ООД, за да се измести мястото на измерване от страна ниско напрежение на страна средно напрежение на трафопоста, за да се преустанови начисляването на цена за пренос през мрежа ниско напрежение, а именно – да подаде искане за проучване за промяна на условията за присъединяване. Не са налице данни жалбоподателят да е предприел тези действия.

При тези обстоятелства и като се е позовала на чл.29 , ал.1 от Правилата за търговия с електрическа енергия и въз основа на указанията на ВАС, КЕВР е приела жалбата за неоснователна и с процесното Решение № Ж – 340 от 06.04.2023г. е прекратила административното производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес от оспорването, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

С оглед разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, решението е издадено от компетентен орган. Прието е от Комисията в състав „Енергетика“ с единодушие - три гласа „за“, от които два са на членове на Комисията със стаж в енергетиката. Спазена е изискуемата писмена форма и не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният орган е изложил установените факти и обстоятелства и е обосновал направените от него изводи, т.е. актът отговаря на изискванията за форма.

Между страните не е спорно, че обектът на жалбоподателя е присъединен към мрежата на средно напрежение, а мястото на измерване на електрическата енергия е на страна ниско напрежение. Не е спорно и че присъединяването е извършено със собствени на „СВИК“ ООД, изградени и поддържани от него присъединителни съоръжения. Спорът е за това дължи ли се от жалбоподателя такса за пренос във връзка с трансформацията на електроенергията от средно към ниско напрежение, предвид мястото на присъединяване и мястото на измерване.

Съгласно чл.120, ал.1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване – собственост на оператора на електропреносната мрежа, оператора на съответната електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента. В., броя и мястото на монтиране на измервателните уреди и съоръжения се определя от оператора на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа /ал.3/.

Както отбелязва жалбоподателят, в законодателството трайно е възприето правилото, че мястото на измерване на електрическата енергия и мястото на поставяне на електромерите, при наличието на понижаващ трансформатор, следва да бъде на страната с по-високо напрежение. Това разрешение е заложено последователно в Правилата за измерване на количествата електрическа енергия /ПИКЕЕ/ от 2004г. - чл.16, ал.1, ПЕКЕЕ от 2007г. - чл.14, ал.1 от ПИКЕЕ от 2007г., ПИКЕЕ от 2013г. - чл.14, ал.1, ПИКЕЕ от 2019г. – чл. 14, ал.1. В случая обаче това изискване не е спазено, тъй като СТИ не е монтирано на страната с по-високо напрежение и потребяваната електрическа енергия се отчита на ниско напрежение. Доколкото "Електроразпределение Юг" определя мястото на монтиране на СТЕ и последното е собственост на електроразпределителното дружество, именно то е отговорно за преместването и монтирането му съобразно нормативната уредба.

В същото време присъединяването на жалбоподателя към електроразпределителната мрежа е на ниво средно напрежение, т.е. електрическата енергия се доставя през мрежата до обекта му на ниво средно напрежение. Мястото на присъединяване е това, до което се осъществява преноса на електрическа енергия чрез мрежата на електроразпределителното дружество. Преносът на електрическа енергия оттам наетне се извършва през собствените на жалбоподателя електрически съоръжения. Жалбоподателят не може да носи последиците от това, че СТИ не е монтирано на границата на собственост между електроразпределителната мрежа и собствените на жалбоподателя енергийните съоръжения, в резултат на което потребената електрическа енергия се отчита на ниво ниско напрежение. Следователно, загубите или разходите, свързани с трансформацията на електрическата енергия от средно на ниско напрежение не следва да бъдат възлагани на жалбоподателя чрез начисляване на такса пренос, тъй като, след като кабелната линия и останалите съоръжения не са собственост на „Електроразпределение Юг“, няма извършване на услугата „пренос“ през мрежа ниско напрежение. След като консумираната от „Свик“ ООД електрическа енергия не е измерена в нормативно предвидените за целта места, не е дължима от дружеството цена за пренос от мястото на присъединяване към мястото на отчитане. Като не е съобразила това, КЕВР е приела едно незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено и преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне.

При този изход на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноските

по делото следва да бъде уважена. Ответникът е направил възражение на прекомерност на адвокатското възнаграждение, което съдът намира за основателно. С оглед на това съдът намира за справедливо на жалбоподателя да бъде присъден минимален размер на адвокатския хонорар за дела без определен материален интерес. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51-ви състав

РЕШИ :

ОТМЕНЯ по жалбата на „СВИК“ ООД Решение № Ж - 340/ 06. 04. 2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е приета за неоснователна подадената от дружеството жалба с вх. № Е-12-00-12/09.01.2019г.

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „СВИК“ ООД сума в размер на 1050 лева за разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ